

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Царево, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЦАРЕВО, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минчо Т. Танев

при участието на секретаря Нели Г. Стоянова
като разгледа докладваното от Минчо Т. Танев Административно
наказателно дело № 20212180200653 по описа за 2021 година

Производството по делото е от административно наказателен характер,
по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод постъпила жалба от Л. ДР. ДР., ЕГН *****,
срещу Наказателно постановление № 21-4635-000489 от 02.12.2021 год. на
Началника на РУП- Приморско, с което на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1
от ЗДвП, на Л. ДР. ДР., ЕГН *****, е наложено административно
наказание „глоба“ в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява
МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат съображения за процесуална незаконосъобразност
на наказателното постановление. Изтъкват се доводи за допуснати
съществени процесуални нарушения при провеждане на административно
наказателното производство, в хода на което е издадено обжалваното
наказателно постановление, както и противоречие на същото с материалния
закон. Твърди се, че деянието не е извършено умишлено от жалбоподателя.
По изложените причини, се иска от съда да отмени атакуваното НП.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от упълномощен
представител. Пледира за отмяна на НП.

Ответникът по жалбата, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

По делото бяха събрани множество писмени доказателства. Разпитани са актосъставителят.

Съдът, като взе предвид събрания по делото доказателствен материал, намира за установено от фактическа страна следното:

На 30.09.2021 год. актосъставителят- служител на РУП- Приморско, спрял за проверка жалбоподателя която управлявала МПС. При извършената проверка се установило, че жалбоподателя управлява МПС, което е с прекратена служебно регистрация, което мотивирало актосъставителя, да състави акт за установяване на административно нарушение № 318474 от 30.09.2021 год. в който било описано извършеното нарушение ясно, точно, подробно и изчерпателно. АУАН бил връчен на жалбоподателя лично и приет без възражения. Наказващият орган- Началника на РУП- Приморско, въз основа на съставения АУАН, издал обжалваното наказателно постановление, в което административното нарушение е описано по същия като в АУАН начин. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и санкционирано по чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП.

Съдът установи изложената фактическа обстановка след обстоен анализ на събрания по делото доказателствен материал - писмените доказателства по АНП, приобщени към делото и устните доказателства- показанията на актосъставителя. Съдът кредитира изцяло показанията на актосъставителя като безпротиворечиви, логични, и последователни, напълно кореспондиращи на събраните по делото писмени доказателства. Съдът няма никакви основания да се съмнява както в показанията на свидетеля, така и в добросъвестността на същия при изпълнението на служебните му задължения. Показанията да дадени под страх от наказателна отговорност и не е налице индиция за тяхната заинтересованост или предубеденост.

При така установената фактическа обстановка и след като съобрази разпоредбите на закона, съда прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице, посочено в наказателното постановление като нарушител, в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, съдържа всички необходими реквизити, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Настоящото производство е от административно- наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, това деяние извършено ли е от лицето посочено в акта и наказателното постановление като нарушител и извършено ли е виновно. Освен това, за да бъде наказателното постановление правилно и законосъобразно е необходимо стриктно да бъдат спазени изискванията на ЗАНН относно съставянето на акта и издаването на наказателното постановление.

В конкретния казус, съда съобрази следното:

В настоящият случай, актът за установяване на нарушението е съставен от служители на РУ- Приморско, а атакуваното наказателно постановление е издадено от Началник РУ- Приморско, т.е. в съответствие с разпоредбите на чл. 37 и чл. 47 от ЗАНН.

Жалбоподателя, в жалбата си и пред съда, не оспорва фактическите констатации по акта, не оспорва, че е управлявал МПС без регистрация. Навеждат се доводи за липса на умисъл при извършване на нарушението.

Във връзка с твърдяното от жалбоподателя, на първо място съда посочва, че нарушението по [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП- в хипотезата на прекратена регистрация по реда на чл. 142, ал. 15 от ЗДвП](#)- може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост- в какъвто смисъл е и трайната, константна и безпротиворечива съдебна практика. Прекратяването на регистрацията по [чл. 143, ал. 15 от ЗДвП](#), настъпва по силата на закона и органите нямат задължение да информират приобретателя. Последният е напълно наясно, със задължението си да пререгистрира автомобила, след закупуването му. Табелите на същия и регистрационният талон не се отнемат при този тип дерегистрация. Според съда, жалбоподателя- като водач на автомобила- преди да пристъпи към управлението му, е бил длъжен да провери документите му, включително за собствеността чрез изискването им от собственика- още повече, че двамата са в близки отношения. Следвало е да се увери, че автомобилът е бил регистриран в срок от приобретателя с оглед, че предвидената в [чл. 143, ал. 5 от ЗДвП](#) дерегистрация. Като не е сторил това той е осъществил визирания състав на нарушение при форма на вината небрежност, тъй като

непознаването на закона не оправдава извършителя. Правило е, че всеки водач на МПС, преди да пристъпи към управление, е длъжен да се увери, че съответното превозно средство отговаря на нормативните изисквания за движение по републиканската пътна мрежа. Тук случаят разкрива обаче друга специфика, тъй като новият собственик на автомобила, който не го е регистрирал в нормативно- предвидения срок, е в близки отношения с жалбоподателя. Поради това водачът, е била длъжна преди пътуването, да се увери, че автомобилът е годен да се движи по пътищата – има талон за регистрация, необходимата застраховка, минал е преглед и има винетка.

Разпоредбата на [чл. 145, ал. 1 от ЗДвП](#), вменява задължение на приобретателя на регистрирано пътно превозно средство, в срок до един месец, да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства. С оглед установената фактическа обстановка безспорно се установява, че собственика на автомобила не е изпълнил това в законоустановения срок, с оглед на което регистрацията на автомобила е била служебно прекратена от административния орган на основание [чл. 143, ал. 15 от ЗДвП](#). Съгласно посочената разпоредба, прекратяването на регистрацията се извършва с отбелязване в автоматизираната информационна система, като не е предвидено задължението да се уведомява новият собственик на автомобила, да се отнеме свидетелството за регистрация и да се свалят регистрационните табели. Такива задължения не са предвидени и в [Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства](#), за разлика от другите случаи на служебно прекратяване на регистрацията (напр. [чл. 143, ал. 10 от ЗДвП](#)). Видно от цитираните разпоредби, законовата последица от неизпълнението на задължението да се регистрира закупеният автомобил в предвидения от законодателя срок, е служебно прекратяване на регистрацията на автомобила, на основание [чл. 143, ал. 15 от ЗДвП](#). Нормата на [чл. 140 от ЗДвП](#) не изисква конкретна форма на вина, за да се счете нарушението за съставомерно, т.е. то може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост. Съгласно [чл. 7, ал. 2 от ЗАНН](#), непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи (за разлика от наказателното

производство, съгласно [чл. 11, ал. 4 от НК](#)), като в разпоредбата на [чл. 175, ал. 3 от ЗДвП](#) не се изключва наказуемостта при тази форма на вината. В качеството си на водач на МПС, жалбоподателя е била длъжна да познава закона и да предвиди последиците от неизпълнение на задължението да управлява годно за движение по пътищата МПС, като изиска от лицето, което е предоставил автомобила, информация и да установи, че автомобила не е бил регистриран в двумесечен срок от неговото придобиване, което е довело до служебната му дерегистрация /в този смисъл и Решение № 967 от 30.06.2021 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1100/ 2021 г./.

Във връзка с изложеното от жалбоподателя и след внимателен прочит на събраните по делото доказателства, съда намира, че при съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати нарушения на ЗАНН и ЗДвП. Актът за установяване на административното нарушение е съставен съобразно нормите на ЗДвП и ЗАНН и съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, като редовно съставен акт има доказателствена сила за посочените в него обстоятелства до доказване на противното. По делото не са установени различни факти и обстоятелства, както и не са ангажирани достоверни доказателства, оборващи констатациите в акта, поради което съдът приема описаното в него за безспорно установено. Съдът намира, че описаното в АУАН и НП деяние съдържа всички обективни и субективни признаци на административно нарушение на ЗДвП, което нарушението е извършено от жалбоподателя, поради което правилно е била ангажирана административно- наказателна отговорност спрямо него.

По тези съображения, съдът намира, че обжалваното НП е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди, изцяло. Както при съставянето на АУАН, така и при издаването на обжалваното НП, са спазени всички процесуални правила и норми. Същите са постановени от оправомощени лица, в кръга на тяхната материална и териториална компетентност, при спазване на изискванията за форма и съдържание. Посочените в него фактически обстоятелства са безспорно установени в хода на съдебното производство. Правилно са приложени и съотносимите законови разпоредби към установеното административно нарушение. Наложено е наказание в законоустановен размер. Ето защо, наказателното постановление- като законосъобразен акт, следва да бъде потвърдено изцяло.

С оглед значимостта на охраняваните обществени отношения, обезпечаващи безопасното движение по пътищата и недопускането на инциденти, нарушението не би могло да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#).

Мотивиран от горните съображения и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-4635-000489 от 02.12.2021 год. на Началника на РУП- Приморско, с което на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП, на Л. ДР. ДР., ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване, пред Административен съд- Бургас, в 14- дневен срок от получаване на съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Царево: _____